

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka
a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 118/16, Praha 1, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2011, č. j. 7 A 130/2011 - 70,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal dne 26. 4. 2010 Krajskému soudu v Brně žalobu, postoupenou dne 28. 5. 2010 místně příslušnému Městskému soudu v Praze (kde byla věc vedena pod sp. zn. 7 A 130/2011), kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 6. 4. 2010, č. j. 900/10. Uvedeným rozhodnutím žalovaná zrušila své předchozí rozhodnutí o určení advokáta k poskytnutí právní služby podle § 18 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii.

[2] Výzvou ze dne 2. 11. 2011, č. j. 7 A 130/2011 - 68, doručenou stěžovateli dne 10. 11. 2011 (doručenka na č. l. 68 soudního spisu), byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě do sedmi dnů od doručení zaplatil soudní poplatek ve výši 2000 Kč. Vzhledem k tomu, že tak neučinil, bylo řízení o jeho žalobě zastaveno usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2011, č. j. 7 A 130/2011 - 70, napadeným nyní posuzovanou kasační stížní stížností.

Teprve dne 7. 12. 2011 byla městskému soudu doručena stěžovatelova žádost o osvobození od soudních poplatků. Ta je datována dnem 18. 11. 2011, ovšem odeslána byla v obálce spolu s několika desítkami dalších stěžovatelových podání teprve dne 5. 12. 2011, jak vyplývá z poštovního razítka na obálce (č. l. 73 soudního spisu).

[3] Následně podal stěžovatel proti usnesení městského soudu ze dne 29. 11. 2011 kasační stížnost. V ní vytýká městskému soudu, že mu k zaplacení soudního poplatku poskytl nepřiměřeně krátkou lhůtu a že následně nijak neodůvodnil, proč zastavil řízení už v devatenáctém dni lhůty, nikoli třeba až ve dvacátém osmém dni lhůty. Podivuje se nad tím, že by městský soud nevěděl, kde leží České Budějovice. Připomíná, že městský soud měl očekávat, že stěžovatel bude žádat o osvobození od soudních poplatků i pro řízení o žalobě, když mu Krajským soudem v Brně bylo předtím osvobození přiznáno pro řízení o kasační stížnosti v předchozím řízení a soud určitě měl vědět, že stěžovatel žije ve stavu hmotné nouze. Navíc předem vymezené datum splatnosti omezuje mnoho lidí v právu na přístup k soudu. Uvádí také, že rozhodnutí, které je nesplnitelné, nemůže vyvolat právní následky. Ze všech těchto důvodů navrhuje, aby bylo usnesení městského soudu zrušeno, z čehož lze dovodit, že se má jednat o kasační stížnost ve smyslu § 102 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel v kasační stížnosti nepodřadil své námitky zákonným kasačním důvodům ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., z textu podání je nicméně patrné, že namítá nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť z jiného důvodu kasační stížnost proti usnesení o zastavení řízení ani podat nelze.

[4] Co se týká podmínek řízení o kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud netrval s ohledem na specifický charakter napadeného usnesení městského soudu na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem. V řízení o kasační stížnosti směřující proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku totiž není namístě trvat na splnění těchto dvou propojených podmínek řízení, jak konstatoval zdejší soud například v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, sp. zn. 9 As 43/2007 (publ. na www.nssoud.cz): *„Jakkoliv poplatková povinnost vzniká již podáním kasační stížnosti (ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích) a splnění této povinnosti není nutně vázáno až na výzvu soudu, Nejvyšší správní soud již judikoval (rozsudek ze dne 25. 4. 2007, č. j. 9 As 3/2007 - 77, www.nssoud.cz), že povaha rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, proti němuž kasační stížnost směřuje, vylučuje, aby v posuzované věci bylo možno nedostatek podmínky uhrazeného soudního poplatku považovat za překážku, jež by bránila vydání rozhodnutí, jímž se řízení o kasační stížnosti končí. Za situace, kdy předmětem přezkumu je rozhodnutí, jímž bylo zastaveno řízení pro nezaplacení soudního poplatku, by totiž trvání na podmínce uhrazení poplatku pro kasační řízení vedlo k vlastnímu popření cíle, jenž účastník podáním kasační stížnosti sledoval, a znamenalo by řetězení řešeného problému, které by ve svém důsledku popíralo smysl samotného řízení, jehož předmětem je posouzení zákonnosti rozhodnutí o zastavení předchozího řízení v důsledku nesplnění právě této povinnosti ze strany stěžovatele, tedy povinnosti zaplatit soudní poplatek.“*

[5] Kasační stížnost je tedy podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná, byť nebyl zaplacen soudní poplatek a stěžovatel není zastoupen advokátem. Nejvyšší správní soud tedy přezkoumal kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že není důvodná.

[6] Stěžovatel brojí proti tomu, že bylo řízení o jeho žalobě zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku. Nejvyšší správní ovšem shledává, že bylo vskutku namístě řízení o jeho žalobě zastavit. Jak bylo rekapitulováno výše, stěžovatel byl městským soudem řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku, byla mu stanovena sedmidenní lhůta pro zaplacení, stěžovatel ovšem nezaplatil ani devatenáct dní poté, co mu byla výzva doručena. Za této situace bylo i podle Nejvyššího správního soudu na místě řízení o jeho kasační stížnosti zastavit. Argumenty uváděné stěžovatelem v kasační stížnosti na tom nemohou nic změnit.

[7] Stěžovatel připomíná, že městský soud měl vědět, že je v hmotné nouzi a že Krajský soud v Brně mu osvobození od soudních poplatků přiznal, byť ne v řízení o žalobě, nýbrž v řízení o kasační stížnosti. K tomu ovšem zdejší soud připomíná názor vyslovený v jeho rozsudku ze dne 24. 8. 2011, sp. zn. 4 Azs 22/2011 (publ. na www.nssoud.cz): „*Soud musí posuzovat, zda jsou splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků v konkrétních případech, kdy je jinak účastník řízení obecně od soudních poplatků osvobozen přímo ze zákona.*“ Stěžovatelovo osvobození v jednom řízení tudíž nijak neimplikovalo, že by měl být osvobozen i v jiném řízení, zvlášť když osvobození bylo přiznáno pro řízení před Nejvyšším správním soudem, zatímco nyní by šlo o osvobození pro řízení před městským soudem.

[8] Brojí-li pak stěžovatel proti tomu, že pro něj byla sedmidenní lhůta příliš krátká, je třeba připomenout, že v dosavadní judikatuře Nejvyššího správního soudu byly za příliš krátké označovány spíše lhůty ještě výrazně kratší, jak ukazuje rozsudek zdejšího soudu ze dne 10. 4. 2008, sp. zn. 2 Afs 44/2007 (publ. na www.nssoud.cz). Sedmidenní lhůta tak v posuzovaném případě nebyla příliš krátkou a nelze navíc přehlédnout, že k samotnému zastavení řízení městský soud přikročil nikoli těsně po jejím uplynutí, nýbrž až devatenáctý den poté, co byla stěžovateli výzva k zaplacení soudního poplatku doručena. Další stěžovatelovy stručné námitky, například podiv nad tím, proč bylo řízení zastaveno devatenáctý den lhůty, a nikoli třeba dvacátý osmý den lhůty, či kritika toho, že zákon o soudních poplatcích dělá ze soudů „kvazifinanční úřady“, nejsou vůbec způsobilé k tomu, aby byly jakkoliv samostatně posouzeny.

[9] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele jako nedůvodnou se shora uvedených důvodů zamítl.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatel v řízení úspěch neměl a žalované žádné náklady s tímto řízením nad rámec běžné činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. března 2012

JUDr. Vojtěch Šimíček

předseda senátu